

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): **Martina Palečková Tauberová**

Název práce: **Gender v subkultuře Policie ČR**

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě): **Mgr. Zuzana Trávníčková**

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Za cíl práce si autorka stanovila zodpovědět to, jak jsou vnímány ženy u Policie ČR, a to jak ženami-kolegyněmi, tak policisty v 5. tarifní třídě na několika pracovištích na okrese Tachov. Na otázky a hypotézy (str. 2 a 34) si autorka v textu několikrát odpoví pouze sama, přesto můžeme říci, že tyto cíle byly zčásti naplněny.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce svou náročností neodpovídá bakalářské práci jak v teoretické, tak ani v praktické části. Již po přečtení úvodu se nezdá být jasné, jak může autorka usilovat o nezaujatost výzkumníka, když hned použije několik genderových stereotypů (str. 1: „Voják i policista na první pohled, svým represivním postavením ve společnosti, působí ochránářsky a to je pro „křehčí“ část občanů rovněž velice žádoucí, ženy si je spojují s romantickými představami o hrdinech, kteří pomáhají slabším a svou statečností přemáhají zlo, které ohrožuje zájmy jedinců (život, zdraví, majetek) chráněných zákony“). Tyto, snad pro čtenáře veselé, ačkoliv v odborné práci naprosto nevhodné poznámky prostupují celou práci - namátkou str. 14, 24, 42 a str. 48 – zde v závěru pouze chybí Hamletovská lebka v ruce, aby dokreslila atmosféru velmi vznešeného filosofického povzdechu („[...] přístup, který přinesl závěry, jež svým způsobem, již nyní, kdy se derou na světlo, možná, zatím jen pod rouškou, utvářejí nový, snad i lepší, budoucí sled událostí vedoucí ke kýženým a plodným změnám za současného zachování lidského rodu.“)

V teoretické části (které se ovšem těžko dá říkat teoretická) zcela chybí srovnání se zahraničními výzkumy dané problematiky nebo i s výzkumy, které byly provedeny zde v Čechách, v kterých se autorka mohla inspirovat, či na některé otázky navázat. Stejně tak knihy a texty klasické i současné, které se v použité literatuře sice vyskytují (Bourdieu, Oakleyová, Beauvoirová, ale i Komárek), jsou v textu použity jednou, nanejvýš dvakrát.

Teoretická část by se do str. 15 dala úplně vyškrtnout (či zkrátit na cca 3 normostrany, kde by bylo vhodné popsat hlavní rozdíly u policie týkající se genderu, např. při výkonu služby či přijímacím řízení, protože dané práci nepřináší téměř žádný informativní charakter a autorka s těmito fakty téměř nijak ve výzkumu nepracuje. Do této strany je popisována „pro lepší orientaci laické veřejnosti“ (str. 2) organizační struktura PČR (struktura, hodnosti, tarifní třídy, povinnosti a podmínky přijetí). Za vlastní teoretickou část bych tedy považovala text od str. 15 do str. 22, kde je zhruba popsána problematika diskriminace a rozdíly v pohlaví a genderu, přičemž absolutně chybí definice pojmu gender. Zároveň chybí také definování pojmu subkultura, se kterým autorka pracuje, ovšem v kontextu naprosto

nevhodném, protože Policie ČR ze své podstaty nemůže být označována za subkulturu, neboť je to formální instituce.

Jako přílohy autorka přikládá, jak na str. 23 zdůrazňuje „doslovný přepis rozhovorů“ s respondenty, ovšem současně s tím uvádí, že neexistuje zvukový záznam těchto rozhovorů, protože je z důvodu anonymity nenahrávala. Vzhledem k délce odpovědí tak nejspíš autorka zvládá těsnopis.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Jazykový projev není ustálený, gramaticky se v práci nevyskytují chyby, ale některé věty mají délku půlku stránky, čímž se snižuje srozumitelnost vyjadřování a text působí neohrabaně. Často se vyskytují výše zmíněné nevhodné připomínky či pro bakalářskou práci nemístné poznámky (např. str. 42: „Převážná většina mužů ze zkoumané tarifní třídy, přitom rovněž jako jimi posuzované ženy, konstrukčně neodpovídají prototypu hrdiny a siláka.“, str. 43: „Obávám se, že člověk v těchto letech vstupuje do tohoto zaměstnání s idealismem, neboť je moc mladý na to, aby věděl, s čím vším se bude potýkat, a co všechno bude muset ustát. Je to nevinnost batolete, které se nechá oslepit leskem pozlátka náborových frází.“)

Autorka formálně cituje správně, ovšem, jak již bylo řečeno výše, téměř třetina zdrojů je v textu použita jednou, maximálně dvakrát.

Grafy jsou pouze dva a to na Poměr zastoupení mužů a žen ve výzkumu a Zkušenost s diskriminací u respondentek (str. 103), přičemž tyto grafy odpovídají kvalitou studentovi střední školy, nikoliv aspirantovi bakalářského titulu. Tabulky chybí, ačkoliv by pro orientaci v získaných datech byly vhodné, popsání ve výsledcích výzkumu je poněkud nepřehledné (str. 36 – 42).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Musím konstatovat, že práce je pouze souhrnem několika myšlenek a interpretací rozhovorů, chybí komparace, jakýkoliv etnologický/antropologický přesah. Je teoreticky zcela neukotvená (gender, subkultura) a metodologicky velice sporně vypracovaná. Skoro by se dalo říci, že si autorka ve službě s kolegy popovídala o tom, jak to vidí se ženami u PČR a sepsala výpovědi, aniž by zkoumala danou problematiku detailněji. Gender je zde popsán velmi zhruba a základní učebnice a texty jsou, jak jsem již uvedla, použity, téměř by se dalo říci, účelově, aby nějaké zdroje použity vůbec byly.

Ve výsledcích sice autorka sebereflexivně připomíná nedostatky práce, její ne-aspiraci na zobecnění, současně ale pokládá mnoho dalších otázek a část připomíná spíše úvahu a dané téma než odbornou práci, byť jen bakalářské úrovně (str. 42). V závěru by se autorka spíše než „zasníť“ (str. 46) a popisovat knihu, která ji inspirovala, měla zamyslet nad tím, zda tato práce přináší nějaká zjištění a zda opravdu nešla napsat alespoň trochu vhodněji. Jak sama uvádí, autorka je příslušnicí Policie a proto se jí lépe získávaly odpovědi respondentů z vlastních řad, zároveň ji to však svedlo k tomu, aby na základě vlastních zkušeností generalizovala, a sama pronášela soudy. Dle zběžného průzkumu, se téma mezi bakalářskými a diplomovými pracemi vyskytuje relativně často, bohužel také často na mnohem lepší úrovni.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

1. Víte co je to subkultura a znáte nějaké základní teoretické práce, které tento pojem/koncept vymezují?
2. Jaká je definice genderu a jací autoři, krom uvedených, se genderem zabývají?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

NEDOPORUČUJI K OBHAJOBĚ.

Datum: 22.5.2015

Podpis:

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie

